

Torsdagen den 13 juni 2013

19. Europaparlamentet upprepar att det är avgörande att samordna EU-stödet som en del av ett gemensamt tillvägagångssätt som inbegriper medlemsstaterna och internationella aktörer i en gemensam strategi. Parlamentet välkomnar det strategiska samförståndet mellan Afghanistans regering och det internationella samfundet om ett förnyat och varaktigt partnerskap för det kommande årtiondet, i enlighet med slutsatserna från Tokyokonferensen om Afghanistan och Tokyoramen för ömsesidig ansvarighet.

20. Europaparlamentet betonar att afghanerna själva måste leda och ta ansvaret för en övergripande och inkluderande strategi för försoning i Afghanistan som inbegriper alla som avstår från våld, respekterar konstitutionen – däribland dess bestämmelser om mänskliga rättigheter, särskilt de bestämmelser som gäller kvinnors rättigheter – och är villiga att delta i uppbyggnaden av ett fredligt Afghanistan. Parlamentet betonar att den politiska oppositionen och det civila samhället i allmänhet och kvinnor i synnerhet bör involveras i fredsprocessen, som bör vara öppen för så många parter som möjligt. Parlamentet begär att det höga fredsrådets roll på detta område stärks och i större utsträckning inriktas på den konkreta fredsprocessen.

21. Europaparlamentet påminner om de åtaganden som Afghanistans regering gjorde vid de internationella konferenserna om Afghanistan i Kabul och Tokyo om att stärka och förbättra den afghanska valprocessen, även genom en långsiktig valreform, i syfte att säkerställa att valen i framtiden uppfyller internationella normer. Parlamentet välkomnar tillkännagivandet av datumet för presidentvalet och valet till provinsråden 2014, liksom Afghanistans förberedelser inför dessa val. Parlamentet betonar behovet att mobilisera väljarna, då valdeltagandet kan bli beroende av säkerhetssituationen, särskilt i provinserna i landets södra och östra delar. Parlamentet påminner de afghanska myndigheterna om att nationella och internationella observatörer måste utöva tillsyn över den nationella röstlängden och över organisationen och övervakningen av röstningsförfarandet i de kommande valen. Parlamentet uppmanar EU att på begäran av de afghanska myndigheterna bidra med stöd till anordnandet av det kommande valet.

22. Europaparlamentet betonar behovet av regionalt samarbete som syftar till att främja stabilitet och säkerhet i hela regionen. Parlamentet understryker att det behövs ett ökat samarbete med Ryssland, Pakistan, Centralasien, Indien och Iran som en del av en regional ram, i syfte att bemöta de utmaningar som hör ihop med säkerhetsfrågor, människohandel och varusmuggling över gränserna och att bekämpa den olagliga narkotikaproduktionen och narkotikahandeln.

23. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att förbättra sitt samarbete med parlamentet i fråga om EU:s stöd till Afghanistan, även när det gäller utvecklingen i förhandlingarna. Parlamentet förväntar sig att få fullständig information om förhandlingsvillkoren och att regelbundet bli underrättat så snart avtalet har antagits.

24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, medlemsstaternas regeringar och parlament, Afghanistans regering och parlament, Europarådet samt Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE).

P7_TA(2013)0283

Millennieutvecklingsmålen

Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2013 om millennieutvecklingsmålen – att definiera en utvecklingsram för tiden efter 2015 (2012/2289(INI))

(2016/C 065/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000,

— med beaktande av resolutionen *Keeping the promise: United to achieve the Millennium Development Goals*, som antogs av FN:s generalförsamling vid plenarmötet på hög nivå om millennieutvecklingsmålen vid den 65:e sessionen 2010,

Torsdagen den 13 juni 2013

- med beaktande av den fjärde internationella kvinnokonferensen som hölls i Peking i september 1995, den förklaring och handlingsplattform som antogs i Peking och de påföljande slutdokumenten som antogs vid FN:s särskilda sessioner Peking + 5, + 10 och + 15 om ytterligare åtgärder och initiativ för att genomföra Pekingförklaringen och handlingsplattformen, vilka antogs den 9 juni 2000 respektive den 11 mars 2005 och den 2 mars 2010, där medlemsstaterna åtog sig att vidta åtgärder för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män på tolv områden,
- med beaktande av handlingsprogrammet från Istanbul för de minst utvecklade länderna för perioden 2011–2020,
- med beaktande av genomförandet av det handlingsprogram som den internationella befolkningskonferensen (ICPD) antog i Kairo 1994, där det anges att sexuell och reproduktiv hälsa och därtill hörande rättigheter är grundläggande för en hållbar utveckling,
- med beaktande av rapporten från FN:s utvecklingsprogram *Beyond the Midpoint – Achieving the Millenium Development Goals* som offentliggjordes i januari 2010,
- med beaktande av 2010 års rapport om mänsklig utveckling från FN:s utvecklingsprogram *The Real Wealth of Nations: Pathways to Human Development*,
- med beaktande av FN:s jämställdhetsdiagram för 2012, som mäter hur olika jämställdhetsaspekter i de åtta millenniutvecklingsmålen har förbättrats,
- med beaktande av FN:s utvecklingsprogramms rapport från 2011 om den mänskliga utvecklingen,
- med beaktande av slutförklaringen från FN:s konferens om hållbar utveckling (Rio+20) som hölls i Rio de Janeiro, Brasilien, den 20–22 juni 2012,
- med beaktande av konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (Cedaw) som antogs av FN:s generalförsamling 1979 och som innehåller en definition av vad som utgör diskriminering av kvinnor samt en dagordning för nationella åtgärder för att få slut på sådan diskriminering,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och den rättsliga ramen för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av det arbete som görs av FN:s systemarbetsgrupp om FN:s utvecklingsagenda för perioden efter 2015, vilket leds av FN:s avdelning för ekonomiska och sociala frågor och FN:s utvecklingsprogram, med stöd av alla FN-organ och i samråd med relevanta parter,
- med beaktande av FN:s rapport till generalsekreteraren från juni 2012 *Realizing the future we want for all*,
- med beaktande av det arbete som görs av FN:s generalsekreterares högnivågrupp om utvecklingsagendan för tiden efter 2015 och resultatet av Rio+20-konferensen,
- med beaktande av Monterreysamförståndet, som antogs vid Internationella konferensen om finansiering för utveckling i Monterrey, Mexiko, den 18–22 mars 2002,
- med beaktande av den förklaring och den handlingsplan som antogs vid högnivåmötet i Busan i december 2011 om utvecklingsbiståndets effektivitet,
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndseffektivitet och Accrahandlingsplanen,
- med beaktande av det europeiska samförståndet om utveckling ⁽¹⁾ och EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets slutsatser 9558/07 av 15.5.2007.

Torsdagen den 13 juni 2013

- med beaktande av artikel 7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) som bekräftar att EU ska säkerställa samstämdheten mellan all sin politik och verksamhet, med beaktande av samtliga sina mål,
- med beaktande av artikel 208 i EUF-fördraget, i vilken det anges att "unionen ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna",
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 april 2005 *Konsekvens i utvecklingspolitiken* (COM(2005)0134) och rådets slutsatser om en konsekvent politik för utveckling, som antogs vid det 3 166:e mötet i rådet (utrikes frågor) av den 14 maj 2012,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *EU:s policyram för att hjälpa utvecklingsländer att stärka livsmedelsförsörjningen* (COM(2010)0127),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 *Humanitärt livsmedelsbistånd* (COM(2010)0126),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2012 *EU-strategi för resiliens: lära av livsmedelsförsörjningskriser* (COM(2012)0586),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 mars 2013 *Bättre nutrition för mödrar och barn i det externa biståndet: ett politiskt ramverk för EU* (COM(2013)0141),
- med beaktande av den europeiska utvecklingsrapporten av den 19 september 2008 *Millennium Development Goals at Midpoint: Where do we stand and where do we need to go?*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 februari 2013 *Ett anständigt liv för alla: Att avskaffa fattigdom och ge världen en hållbar framtid* (COM(2013)0092),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer (COM(2011)0843, SEC(2011)1475, SEC(2011)1476),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 7 december 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsarbete (COM(2011)0840),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 juni 2011 *En budget för Europa 2020* (COM(2011)0500) och kommissionens arbetsdokument av samma datum *A Budget for Europe 2020: the current system of funding, the challenges ahead, the results of stakeholders consultation and different options on the main horizontal and sectoral issues* (SEC(2011)0868),
- med beaktande av kommissionens gemensamma meddelande av den 7 december 2011 till Europaparlamentet och rådet *Europa i världen: En ny strategi för finansiering av EU:s yttre åtgärder* (COM(2011)0865),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 december 2011 *Förberedelse av den fleråriga finansieringsramen för finansieringen av EU:s samarbete med staterna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet samt de utomeuropeiska länderna och territorierna under perioden 2014–2020* (COM(2011)0837),
- med beaktande av rådets slutsatser om EU-stöd till hållbara förändringar i övergångssamhällen, 3 218:e mötet i rådet (utrikes frågor) av den 31 januari 2013,
- med beaktande av rådets slutsatser avseende en förstärkning av verkan av EU:s utvecklingspolitik: en förändringsagenda, 3 166:e mötet i rådet (utrikes frågor) av den 14 maj 2012,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 september 2012 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *En grund för demokrati och hållbar utveckling: EU:s samarbete med det civila samhället på området yttre förbindelser* (COM(2012)0492),

Torsdagen den 13 juni 2013

- med beaktande av kommissionens offentliga samråd om förberedandet av en EU-ståndpunkt avseende en utvecklingsram för tiden efter 2015 ⁽¹⁾, som pågick mellan den 15 juni 2012 och den 15 september 2012 och som var öppna för alla berörda parter, enskilda personer, organisationer (statliga/icke-statliga, parlamentariska, akademiska, från den privata sektorn etc.) och länder,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 april 2010 *EU:s åtgärdsplan i tolv punkter till stöd för millennieutvecklingsmålen* (COM(2010)0159),
- med beaktande av resolutionen av den 15 juni 2010 om framstegen i uppnåendet av millennieutvecklingsmålen: halvtidsöversyn inför FN:s högnivåmöte i september 2010 ⁽²⁾,
- med beaktande av studien från januari 2013 *Millennium Development Goals and beyond 2015 – a strong EU engagement*,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0165/2013), och av följande skäl:
 - A. Tack vare att millennieutvecklingsmålen innehåller konkreta och tidsbundna mål har de ökat medvetandet om att utrotandet av den globala fattigdomen är en brådskande utmaning och en prioritering för globala insatser. Med två år kvar till 2015, det år då millennieutvecklingsmålen ska vara uppfyllda, har det skett stora framsteg. Målet att minska den extrema fattigdomen med hälften har nåtts, vilket även gäller målet att halvera den andel av befolkningen som saknar pålitlig tillgång till tjänliga dricksvattenkällor. Dessutom har förhållandena för 200 miljoner människor som lever i slumområden förbättrats, antalet flickor som går i grundskola är lika stort som antalet pojkar och framstegen med att minska barna- och mödradödligheten går snabbare. De nuvarande millennieutvecklingsmålen bidrar emellertid inte tillräckligt till att hantera grundorsakerna till fattigdom såsom ojämlikhet inom och mellan länder, social utestängning, biologisk mångfald och god förvaltning.
 - B. Det europeiska samförståndet om utveckling, som undertecknats av kommissionen, rådet och Europaparlamentet, utgör ett regelverk. I detta dokument, som har stor spännvidd och är mycket viktigt, betonas den europeiska färdplanen om utveckling, samt dess ramar och riktlinjer.
 - C. Millennieutvecklingsmålen har bidragit till att fattigdom betraktas som en flerdimensionell brist i människors liv som inbegriper utbildning, hälsa, miljö, livsmedel, sysselsättning, boende och jämställdhet mellan könen.
 - D. Det återstår övergripande utmaningar som dessutom förväntas öka – fattigdom, svält och undernäring, avsaknad av tillgång till kvalitativ hälsovård för alla, begränsad tillgång till läkemedel, brist på fungerande, säkra sanitära system och hygien, otillräcklig tillgång till grundutbildning och gymnasieutbildning av god kvalitet, hög arbetslöshet, särskilt bland ungdomar, bristande socialt skydd och respekt för mänskliga rättigheter, bristande jämställdhet, bl.a. mellan könen, miljöförsämringar och klimatförändringar. Till följd av detta är det nödvändigt att finna nya utvecklingsvägar som leder till en integrerande och hållbar utveckling för alla.
 - E. Nästan 1 miljard människor i världen lider av undernäring och över 200 miljoner är arbetslösa. Endast 28 procent av världens befolkning har tillgång till omfattande sociala trygghetssystem, vilket visar på en hög förekomst av informell sysselsättning. Uppskattningsvis 1,4 miljarder människor saknar tillgång till tillräckliga energitjänster, vilket hindrar dem från att ta sig ur fattigdomen.
 - F. Uppskattningsvis 2,6 miljoner barn i utvecklingsländerna dör varje år till följd av undernäring, och antalet personer som lider av undernäring förväntas öka till följd av klimatförändringens effekter.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/europeaid/what/millennium-development-goals/index_en.htm

⁽²⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 48.

Torsdagen den 13 juni 2013

- G. Uppskattningsvis 140 miljoner flickor kommer att bli barnbrudar till 2020 om de rådande nivåerna av tidiga äktenskap håller i sig.
- H. Tre fjärdedelar av världens fattiga lever i medelinkomstländer och enligt Världsbankens indikatorer för utvecklingen av världens länder 2008 har inkomst- och välbefinningsklyftorna inom länderna ökat sedan början på 1980-talet, även i höginkomstländerna. Osäkerheten kring inkomster och arbetstillfällen har ökat till följd av globaliseringsmönster som bygger på utlokalisering av arbetstillfällen och svagare anställningsskydd.
- I. Det uppskattas att över 600 miljoner människor år 2015 fortfarande kommer att använda otjänliga vattenkällor som innebär en hälsorisk och att en miljard människor, av vilka 70 procent är kvinnor, kommer att leva på mindre än 1,25 US-dollar per dag, särskilt i flera afrikanska länder men också i tillväxtländer. Om de nuvarande tendenserna håller i sig kommer millennieutvecklingsmålet att halvera andelen människor som inte har tillgång till grundläggande sanitära tjänster inte att uppnås förrän 2049. För närvarande är nästan 200 miljoner människor arbetslösa, cirka 74 miljoner i åldern 15–24 år, och endast 20 procent av världens befolkning har ett tillräckligt socialförsäkringsskydd, medan över hälften inte har något socialförsäkringsskydd överhuvudtaget. Tack vare beslutet att utse 2015 till Europaåret för utveckling kommer man att kunna öka EU-medborgarnas kunskap om hur betydelsefulla de nya millennieutvecklingsmålen är.
- J. Den globala livsmedels-, energi- och finanskrisen 2007–2010, tillsammans med den globala ekonomiska nedgången och klimatförändringarna, visade bräckligheten i de globala livsmedelsförsörjningssystemen och avslöjade fel i finans- och råvarumarknaderna och i de globala styrningsmekanismerna.
- K. Hållbarhetsaspekter, bland annat det brådskande behovet av att minska de globala växthusgasutsläppen och uppnå en mer rättvis och hållbar förvaltning och styrning av naturresurser, är den största utmaningen på förändringsagendan.
- L. I 1986 års förklaring om rätten till utveckling anges utveckling som en grundläggande mänsklig rättighet. I förklaringen görs ett åtagande om ett "människorättsbaserat" synsätt, som kännetecknas av förverkligandet av alla mänskliga rättigheter (ekonomiska, sociala, kulturella, medborgerliga och politiska rättigheter). Förklaringen innehåller även ett åtagande om att stärka det internationella samarbetet.
- M. Huruvida millennieutvecklingsmålen kommer att uppnås före slutdatumet beror till stor del på om det globala partnerskapet för utveckling fullgörs. EU och dess medlemsstater måste stå fast vid sina åtaganden och får inte tillåta att den pågående ekonomiska och finansiella krisen hejdar de framsteg som har skett.
- N. Enligt artikel 208 i EUF-fördraget är minskning och, på sikt, utrotning av fattigdomen det främsta målet för EU:s utvecklingspolitik.
- O. Femtio år av biståndsbaserad utvecklingspolitik har skapat ett överdrivet beroende⁽¹⁾.
- P. FN verkar i nära samarbete med alla berörda parter, utan att utesluta någon enskild part, för att bygga vidare på den slagkraft som millennieutvecklingsmålen skapat och för att fortsätta med en ambitiös agenda för tiden efter 2015, som ska bygga på bistånd av bättre kvalitet, förbättrad samordning och respekt för principerna om konsekvens i politiken.
- Q. EU:s åtagande om att garantera en konsekvent politik för utveckling i enlighet med Europeiska rådets slutsatser från 2005, bekräftades på nytt i rådets slutsatser av den 14 maj 2012⁽²⁾.
- R. EU, som är världens största biståndsgivare, är fast beslutet att uppnå millennieutvecklingsmålen i tid och är djupt engagerat i förhandlingarna om utvecklingsagendan för tiden efter 2015.

⁽¹⁾ <http://www.ecdpm-talkingpoints.org/african-consultations-post2015-development-agenda>.

⁽²⁾ Dok. 9317/12.

Torsdagen den 13 juni 2013

- S. Europaparlamentet fäster särskild vikt vid denna process och anser att EU bör driva på arbetet med utvecklingsramen för tiden efter 2015.
- T. Ett stort antal instabila eller konfliktdrabbade länder har inte uppnått något av millennieutvecklingsmålen ⁽¹⁾.
- U. Avsaknad av fred, säkerhet och demokrati, av respekt för de mänskliga rättigheterna och av politisk stabilitet, tillsammans med korruption och kränkningar av de mänskliga rättigheterna, hindrar fattiga länder från att förverkliga sin utvecklingspotential.
- V. 75 procent av världens fattiga lever i medelinkomstländer, trots dessa länders ekonomiska tillväxt, och situationen i medelinkomstländer bör därför inte förbises vid översynen av millennieutvecklingsmålen, samtidigt som differentieringsprincipen i den nya utvecklingsagendan måste beaktas.

I. Millennieutvecklingsmålen och nya utmaningar

1. Europaparlamentet påpekar att millennieutvecklingsmålen från år 2000 har bidragit till många framgångar i medelinkomst- och utvecklingsländer. Dessa resultat måste analyseras korrekt för den framtida ramen med målsättningen att uppnå mer globala och hållbara resultat.
2. Europaparlamentet betonar att situationen i världen liksom fattigdomens natur dramatiskt har förändrats under det senaste årtiondet, och att ökade klyftor och orättvisor mellan och inom länder har kommit att spela en stor roll i samband med fattigdomsutrotningen.
3. Europaparlamentet påpekar att även om vissa utvecklingsländer har blivit givare, kännetecknas de fortfarande av stora och växande orättvisor jämfört med andra utvecklingsländer. Parlamentet påpekar att bl.a. klimatförändring, osäker livsmedelsförsörjning, migration, arbetslöshet, demografisk förändring, korruption, resursbrist, ohållbar tillväxt, finansiell och ekonomisk kris samt kränkningar av de mänskliga rättigheterna innebär komplexa utmaningar som är knutna till varandra.
4. Europaparlamentet påminner om att miljöförsämringar äventyrar uppnåendet av millennieutvecklingsmålen, bland annat målet att utrota extrem fattigdom och svält. Parlamentet påminner särskilt om att ihållande ojämlikheter och kampen om knappa resurser är bland de främsta orsakerna till konflikter, svält, osäkerhet och våld, vilka i sin tur är grundläggande faktorer som hindrar människors utveckling och insatser för att uppnå en hållbar utveckling. Parlamentet efterfrågar ett mer allsidigt synsätt som avspeglar resultatet och uppföljningen av Rio+20-konferensen om hållbar utveckling.
5. Europaparlamentet påminner om att det måste råda följdriktighet mellan EU:s handelspolitik och utvecklingspolitik, framför allt när det gäller de yttersta randområdena.
6. Europaparlamentet uppmanar EU att ta på sig en ledande roll och framföra ett enat budskap under diskussionerna om utvecklingsramen för tiden efter 2015 och fram till FN-toppmötet och att anta en gemensam och ambitiös ståndpunkt om de principer och mål som bör ingå i den nya utvecklingsramen för tiden efter 2015. Samtidigt påpekar parlamentet att det måste finnas en gemensam, omfattande och integrerad ram med tydliga riktmärken som omfattar de viktigaste utvecklings- och hållbarhetsfrågorna, och att denna ram måste vara universell och övergripande till sin natur och att den måste främja välstånd, mänskliga rättigheter och välbefinnande för alla. Alla länder måste direkt och aktivt delta i utformningen och genomförandet av ramen, och de rikare ländernas roll och ansvar – utöver finansiering – för ramens framgång måste uppmärksammas.
7. Europaparlamentet påpekar att det globala partnerskapet för utveckling bör riktas om så att det tar hänsyn till de förändrade förhållandena och att det bör vara nära sammankopplat med de nya aspekterna i utvecklingsagendan för tiden efter 2015. Parlamentet understryker att ett omarbetat och stärkt globalt partnerskap för utveckling kommer att vara en grundläggande förutsättning för genomförandet av utvecklingsagendan för tiden efter 2015 och för att säkerställa ändamålsenliga ansvarsmekanismer på samtliga nivåer.
8. Europaparlamentet anser att denna samlade strategi kräver lämplig samordning mellan EU och dess medlemsstater innan den presenteras vid hösttoppmötet i New York. Strategin bör också stå i förgrunden i förhandlingarna under ledning av den kommissionsledamot som ansvarar för utveckling. Parlamentet uppmanar EU, som är världens största givare, att axla alla delar av sin roll som den främsta aktören avseende utvecklingsagendan för tiden efter 2015.

⁽¹⁾ OECD m.fl. 2011, Conflict, fragility and armed violence are major factors preventing the achievement of the MDGs.

Torsdagen den 13 juni 2013

9. Europaparlamentet anser att utvecklingsramen för tiden efter 2015 bör inbegripa såväl millennieutvecklingsmålen som målen för hållbar utveckling, och att den bör främja välbefinnande för alla, inbegripet sårbara grupper som kvinnor, barn, äldre och personer med funktionsnedsättning. Parlamentet betonar att det måste finnas en verklig flexibilitet i fastställandet av nationella mål allt efter kapacitet, med direkt och aktivt deltagande av utvecklingsländerna och utvecklingsaktörerna, särskilt det civila samhället. Parlamentet påpekar att de rika länderna måste göra kraftfulla åtaganden, både när det gäller deras egen utveckling och den del av deras politik som påverkar andra länder.

10. Europaparlamentet betonar att de uteblivna framstegen för de millennieutvecklingsmål som rör kvinnors ställning inte bara beror på finansiella eller tekniska hinder, utan framför allt på bristande politisk vilja.

II. Fattigdomsutrotning

11. Europaparlamentet förespråkar med kraft att fattigdomsutrotning, som är det främsta målet för EU:s utvecklingssamarbete, och uppnående av hållbar social och miljömässig utveckling inom jordens begränsningar ska utgöra de övergripande prioriteringarna för utvecklingsagendan för tiden efter 2015.

12. Europaparlamentet betonar att ojämlikhet hindrar den ekonomiska utvecklingen och arbetet med att utrota fattigdomen. Parlamentet påminner särskilt om att en utbredd ojämlikhet gör det svårt att bygga upp brett förankrade och finanspolitiskt hållbara sociala välfärdssystem som bygger på fördelningspolitik och som grundas på principer om social solidaritet. Stor ojämlikhet kan leda till ökad brottslighet eller utlösa våldsamma konflikter, särskilt i multietniska samhällen. Parlamentet anser att de strukturella orsakerna till fattigdom måste tacklas för att ett samhälle verkligen ska förändras.

13. Europaparlamentet konstaterar att utveckling och fattigdom är knutna till de utmaningar som utgörs av fred och säkerhet, miljö, mänskliga rättigheter, jämställdhet mellan könen, demokrati och god samhällsstyrning. Parlamentet efterlyser därför ett förnyat förhållningssätt till fattigdomsutrotning som beaktar betydelsen av ekonomisk utveckling och tillväxt för alla, omfördelning av resurser via budgeten, anständigt arbete, ändamålsenlig yrkesutbildning, miljöhållbarhet, mänskliga rättigheter och god samhällsstyrning.

14. Europaparlamentet anser att "agendan för tiden efter millennieutvecklingsmålen" bör förankras i förklaringen om rätten till utveckling från 1986, där utveckling dels bekräftas som en grundläggande mänsklig rättighet, dels betraktas som en process.

15. Europaparlamentet anser att jämställdhetsintegrering bör ingå i en tillväxtinriktad strategi för fattigdomsutrotning och att jämställdhet bör integreras i alla EU:s program, politikområden och strategier samt i ramen för tiden efter 2015.

16. Europaparlamentet betonar att inkludering är ett dynamiskt begrepp som går längre än strategier som gynnar de fattiga och som innebär att målgruppen breddas för att inbegripa sårbara befolkningsgrupper med osäkra försörjningsmöjligheter; detta kräver att utvecklingsstrategier förankras i den makroekonomiska ramen. Parlamentet anser att det är absolut nödvändigt att fastställa kvalitativa indikatorer för att mäta både i vilken grad utvecklingen är inkluderande och hållbar och i vilken utsträckning de sämst lottade och mest sårbara gruppernas behov tillgodoses.

17. Europaparlamentet efterlyser i detta sammanhang en bredare definition av fattigdom än den som grundar sig enbart på bruttonationalprodukten (BNP). Parlamentet betonar att många av världens fattiga inte inbegrips i de globala och nationella genomsnitten.

Hälsa, kost, utbildning och socialt skydd

18. Europaparlamentet konstaterar att det krävs långsiktiga utvecklingsstrategier för att hantera undernäring bland barn och mödrar. Strategierna bör inriktas på sektorer som påverkar undernäring, såsom hälsa, utbildning, vatten och sanitet samt jordbruk.

19. Europaparlamentet påminner om att den mångdimensionella aspekten av människors välbefinnande måste erkännas fullt ut. I detta sammanhang påminner parlamentet om att hälsa, kost, socialt skydd, jämställdhet och utbildning är centrala drivkrafter för fattigdomsutrotning och ekonomisk utveckling för alla.

Torsdagen den 13 juni 2013

20. Europaparlamentet betonar betydelsen av att först minska klyftorna mellan könen inom utbildningen för att höja humankapitalets genomsnittliga kvalitet och därefter inom hälso- och sjukvården för att förbättra mödrahälsan och minska barnadödligheten.
21. Europaparlamentet uppmanar EU att kraftfullt stödja rätten till högsta möjliga hälsoliv, inklusive sexuell och reproduktiv hälsa och därtill hörande rättigheter samt integrering av hiv/aids-frågan, bland annat genom frivillig familjeplanering, säker abort och preventivmedel.
22. Europaparlamentet betonar att millennieutvecklingsmålen för tiden efter 2015 omfattar ett särskilt mål om utrotande av alla former av våld mot kvinnor.
23. Europaparlamentet betonar att tillgången till ett allmänt sjukvårdssystem – som kombinerar behandling med förebyggande – allmän tillgång till näringsrika livsmedel i tillräcklig mängd samt utbildning av hög kvalitet för alla och på alla nivåer som ger utsikter till anställning bör betraktas som viktiga mål i agendan för tiden efter 2015.
24. Europaparlamentet betonar att utvecklingsramen för tiden efter 2015 för det första måste inbegripa mål om tillgång till rimligt prissatt hälsovård av god kvalitet som främst är inriktad på hälsofrämjande, förebyggande och botande insatser, inklusive sexuell och reproduktiv hälsa och därtill hörande rättigheter samt hiv/aids, och för det andra konkreta åtgärder för inrättande av grundläggande hälsovårdssystem som garanterar förebyggande, behandling, vård och stöd för alla människor, även de mest marginaliserade och sårbara grupperna såsom minoriteter, fångar, migranter, papperslösa människor, sexarbetare och narkotikamissbrukare.
25. Europaparlamentet efterlyser ökade globala insatser för att minska dödligheten bland mödrar, spädbarn och småbarn, och bekräftar återigen betydelsen av allmän tillgång till reproduktiv hälsovård.
26. Europaparlamentet efterlyser fortsatt stöd till forskning om effektivare och mer hållbara program för förebyggande och behandling, inbegripet forskning om och utveckling av effektiva former av medicinsk intervention, inklusive vaccin, läkemedel och diagnoser.
27. Europaparlamentet påpekar att kvinnor spelar en nyckelroll i frågor som rör kost och en tryggad livsmedelsförsörjning, eftersom kvinnor svarar för 80 procent av jordbruket i Afrika, även om det fortfarande är sällsynt att de äger den mark som de brukar. Parlamentet understryker att insatserna för att utrota svälten är beroende av stöd till småjordbrukare så att de kan producera tillräckligt med mat till sig själva och sina familjer. Parlamentet påpekar att de flesta småjordbrukare är kvinnor. Parlamentet förespråkar att ett förhållningssätt som beaktar jämställdhetsfrågor ska integreras i alla delar av programplaneringen för en tryggad livsmedelsförsörjning och understryker behovet av att förebygga och förhindra undernäring med hjälp av evidensbaserade ingripanden och att prioritera gravida kvinnor och små barn.
28. Europaparlamentet påpekar behovet av att utforma och genomföra hälsoprogram för att stärka hälso- och sjukvårdssystemen, eftersom den globala ekonomiska krisen har undergrävt framstegen i arbetet med hiv/aids, tuberkulos, malaria och försummade tropiska sjukdomar.
29. Europaparlamentet betonar att målet att förbättra mödrahälsan är viktigt för att minska mödradödligheten och uppnå allmän tillgång till sexuell och reproduktiv hälsovård och familjeplanering. Parlamentet betonar vidare betydelsen av att utbildning och ökad kunskap om sexuell och reproduktiv hälsa ingår som en fullvärdig punkt i agendan för att säkra kvinnors hälsa.
30. Europaparlamentet framhåller att särskild uppmärksamhet måste ägnas åt utbildning i genusfrågor för både flickor och pojkar, från och med de tidiga skolåren, så att samhällets attityder och stereotyper successivt ändras och jämställdhet blir en grundläggande samhällsprincip i alla länder i världen.
31. Europaparlamentet begär att den del av unionens humanitära bistånd som är avsedd att bidra till uppnåendet av millennieutvecklingsmålen ska undantas från de restriktioner för humanitärt bistånd som införts av Förenta staterna och andra givare, särskilt genom att garantera tillgång till abort för kvinnor och flickor som våldtas under väpnade konflikter.
32. Europaparlamentet anser att möjligheten till anständigt arbete gör att fattiga hushåll kan ta sig ur fattigdomen. Anständigt arbete är också en central drivkraft för individer och familjer för att vinna självförtroende, känna samhällstillhörighet och ge ett produktivt bidrag. Parlamentet anser att fullständig och produktiv sysselsättning och anständigt arbete bör vara ett centralt mål i utvecklingsagendan för tiden efter 2015 och att detta mål bör stödjas med hjälp av ett väl utformat nationellt socialt grundskydd för fattigdomsminskning och återhämtningsförmåga.

Torsdagen den 13 juni 2013

33. Europaparlamentet betonar att hälsoupplýsning och hälsoutbildning är viktiga faktorer för att förbättra folkhälsan.
34. Europaparlamentet kräver att man även fäster särskild vikt vid att bekämpa icke smittsamma sjukdomar som cancer.
35. Europaparlamentet anser att millennieutvecklingsmålen för tiden efter 2015 bör innehålla insatser för att öka kvinnors egenmakt och jämställdheten genom att klyftorna mellan könen på alla utbildningsnivåer undanröjs, vilket ska ske med stöd av särskilda mål, inbegripet allmän tillgång till och slutförande av kvalitetsutbildning (grundskole- och gymnasieutbildning och högre utbildning) och yrkesutbildning som underlättar för ungdomar att hitta ett arbete, utrotning av analfabetism bland kvinnor och tillgång till allsidig sexualutbildning, såväl i skolan som i andra sammanhang.

III. *God samhällsstyrning*

36. Europaparlamentet betonar att ramen för hållbar utveckling för tiden efter 2015 kräver respekt för principen om demokratiskt styre och mänskliga rättigheter, effektiva, öppna och ansvarsfulla institutioner och partner på alla nivåer och ett civilt samhälle med egenmakt som systematiskt deltar i den demokratiska processen. Parlamentet betonar att ramen måste grundas på de centrala begreppen deltagandedemokrati och verkligt medborgarskap genom ett fullständigt och ökat utövande av medborgerliga och politiska rättigheter.
37. Europaparlamentet uppmanar EU att dela med sig av sin erfarenhet och sakkunskap till utvecklingsländerna och ge dem tillgång till kunskap inom relevanta områden avseende hållbar utveckling, och särskilt dra nytta av EU-medlemsstaternas erfarenhet av övergångsprocesser.
38. Europaparlamentet anser att de pågående förhandlingarna och diskussionerna måste vara strukturerade för att säkerställa att ett tydligt åtagande för demokratiska styrelseformer avspeglas och eftersträvas i den nya utvecklingsramen.
39. Europaparlamentet understryker att klimatförändringarna, den senaste tidens livsmedelspriskris och den globala finanskrisen kan kopplas till den bristfälliga globala styrningen. Parlamentet betonar därför att global styrning bör vara ett centralt inslag i utvecklingsagendan för tiden efter 2015.
40. Europaparlamentet beklagar djupt den bristande samordningen mellan det globala styrets institutioner, särskilt när det gäller multilateral handel, finanser och miljöpolitiska strukturer. Bristerna i den globala styrningen har föranlett vissa länder att söka regionala lösningar på regionspecifika utvecklingsbehov. Parlamentet anser att sådana insatser kräver samordning för att undvika en splittrad politik och bristande konsekvens med multilaterala system och internationella normer. Parlamentet anser generellt att det krävs åtgärder på global nivå för att komplettera de nationella insatserna.
41. Europaparlamentet konstaterar att millennieutvecklingsmålen utformning gjorde det möjligt att fastställa konkreta och tidsbundna mål som kunde övervakas av statistiskt säkra indikatorer, men att ingen tar ansvar för målen. I detta sammanhang varnar parlamentet för riskerna med att tillämpa patentlösningar och anser att de globala målen måste skraddarsys och anpassas till nationella och regionala sammanhang och rådande förhållanden.
42. Europaparlamentet påpekar att myndigheter på alla nivåer spelar en avgörande roll i en agenda för hållbar utveckling genom att delta i politiska debatter, omvandla åtaganden i lagstiftning, få regeringar att ta ansvar för sin sociala, miljömässiga och rättsliga politik och utgå från principen om egenansvar.
43. Europaparlamentet uppmanar med kraft det internationella samfundet att fästa särskild vikt vid att skapa en positiv och inkluderande miljö inom vilken organisationer i det civila samhället, den privata sektorn, filantropiska stiftelser och andra oberoende utvecklingsaktörer liksom nationella parlament och myndigheter på lokal, nationell och regional nivå kan ta sitt ansvar för planeringen och kontrollen av politiken och därmed spela en aktiv roll inom ramen för tiden efter 2015.
44. Europaparlamentet kräver dessutom att ungdomar, särskilt flickor och unga kvinnor, ges möjlighet att spela en central roll i arbetet med ramen för tiden efter 2015. I detta sammanhang påminner parlamentet om att ungdomars deltagande i styrningsprocesser kan ge stora fördelar, bland annat främjande av demokratiska beslutsstrukturer och beslutsprocesser och förbättrad välfärd för ungdomar och de samhällen de lever i.

Torsdagen den 13 juni 2013

Ett förhållningssätt grundat på mänskliga rättigheter

45. Europaparlamentet förespråkar att människorättsprinciper ska ligga till grund för ramen för perioden efter 2015, vilken i första hand måste ta upp sådana frågor som orättvisor, skadliga traditionella sedvänjor, diskriminering, könsbaserat våld liksom deltagande och egenmakt för marginaliserade och missgynnade människor i samhället, med särskild uppmärksamhet på rättigheter för ungdomar, kvinnor, migranter, personer med hiv, personer som är utsatta för kastbaserad diskriminering, hbt-personer och personer med funktionsnedsättning.

46. Europaparlamentet efterlyser i detta sammanhang ett fristående mål för att hantera den ihållande ojämlikhet som kvinnor och flickor möter, och för att skapa den politiska vilja, de resurser och den delaktighet som krävs för att utforma hållbara och effektiva åtgärder.

47. Europaparlamentet betonar att FN:s utvecklingsram för tiden efter 2015 måste ha ett människorättsbaserat synsätt som omfattar sociala och ekonomiska rättigheter samt medborgerliga och politiska rättigheter knutna till fred och säkerhet liksom rätten till utveckling.

48. Europaparlamentet rekommenderar att ett övergripande jämlikhetsmål fastställs.

49. Europaparlamentet uppmuntrar EU att stödja utvecklingsländerna att bygga upp sin politiska vilja och att öka sina insatser för att förbättra ratificeringen och genomförandet av rättsliga människorättsinstrument i syfte att förbjuda diskriminering och rättsliga, politiska eller regelmässiga hinder och bestraffande bestämmelser som grundas på ålder, kön, hudfärg, etnisk tillhörighet, kast, kultur, religion, övertygelse, civilstånd, funktionsnedsättning, hiv-status, nationellt ursprung, migrationsstatus, språkkunskaper, sexuell läggning, könsidentitet eller andra faktorer eller personliga förhållanden. Parlamentet uppmanar även EU att hjälpa utvecklingsländerna att införa ett lämpligt socialt grundskydd.

50. Europaparlamentet vill att FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor ratificeras av alla länder i syfte att främja jämställdheten.

Fred, säkerhet och utveckling

51. Europaparlamentet betonar att väpnade konflikter och den situation som råder i efterdyningarna av sådana konflikter hotar demokratin och utgör några av de största hindren för utveckling. Parlamentet betonar även att fred och säkerhet samt utveckling och mänskliga rättigheter är sammanlänkade och ömsesidigt förstärkande. Parlamentet uppmanar därför EU att använda alla relevanta instrument såsom den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna eller de instrument som ingår i Cotonou-avtalet för att stärka det konfliktförebyggande arbetet.

52. Europaparlamentet förespråkar i detta sammanhang att kapacitetsuppbyggnad ska prioriteras i konflikttrabbade och instabila länder. Parlamentet anser att det för stabiliseringen och utvecklingen i instabila stater krävs effektiva internationella partnerskap samt metoder för kunskapsutbyte och kapacitetsutveckling som utnyttjar EU-medlemsstaternas erfarenheter av övergångsprocesser, vilka bygger vidare på modellen för den nya given för engagemang i instabila stater som lanserades under det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet i Busan.

53. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta sitt djupa engagemang i instabila stater genom integrerade insatser med koppling till utvecklingspolitik, humanitärt bistånd, katastrof- och konfliktförebyggande arbete samt nationsuppbyggnad.

54. Europaparlamentet anser att utvecklingsramen för tiden efter 2015 måste avspegla de mål för freds- och nationsuppbyggnad som överenskomts i Busan.

55. Europaparlamentet betonar att förebyggande av våld och diskriminering, särskilt sexuellt våld mot flickor och kvinnor, bör ingå i utvecklingsramen för tiden efter 2015, och att det är nödvändigt att inrätta eller, vid behov, förstärka omfattande och allmänt tillgängliga skyddssystem.

IV. Hållbarhet

56. Europaparlamentet uppmanar EU att på ett öppet sätt som inte utesluter någon part bidra till att stärka överensstämmelsen mellan målen för hållbar utveckling på det sociala och miljömässiga området och utvecklingsmålen för tiden efter 2015.

Torsdagen den 13 juni 2013

57. Europaparlamentet betonar att slutresultatet bör vara "en gemensam utvecklingsagenda", för att undvika överlappning av insatser och resurser. Med tanke på att miljö- och utvecklingsfrågor brukar behandlas separat på global nivå understryker parlamentet att EU bör söka nya vägar, bl.a. ur institutionell synvinkel, för att komma till rätta med denna splittring och bygga broar mellan dessa nära sammanlänkade områden.

58. Europaparlamentet betonar att hållbarhet är en ytterst viktig utmaning, eftersom misslyckanden på detta område kan hota alla dimensioner av den mänskliga utvecklingen. Parlamentet konstaterar de oskiljbara kopplingarna mellan livsmedel, hållbar och säker tillgång till energi, vatten, hållbar markanvändning, effektivt naturresursutnyttjande, skydd av den marina miljön och andra ekosystem och den biologiska mångfalden, avskogning och begränsning av klimatförändringar, klimatanpassning och katastrofförebyggande, hållbar produktion och konsumtion, social integrering och anständigt arbete inom ramen för fattigdomsbekämpning.

59. Europaparlamentet påpekar att det för att utrota fattigdomen och skapa hållbar tillväxt för alla är viktigt med allmän tillgång till säkert dricksvatten och sanitet, som är en övergripande och grundläggande samhällstjänst för uppnående av alla mål, och allmänt tillgängliga moderna, tillförlitliga, rimligt prissatta, klimatvänliga och hållbara energitjänster.

60. Europaparlamentet understryker att tryggad energiförsörjning kräver att det genomförs strategier som bygger på diversifiering av källor, bl.a. solenergi, skydd av ekosystem och naturresurser, minskning av katastrofrisker, integrerad vattenresursförvaltning samt förbättring av marknader, infrastruktur och lagstiftningsåtgärder.

61. Europaparlamentet efterlyser även konkreta åtgärder för att främja och utveckla sunda marina ekosystem och hållbart fiske och vattenbruk, som kan fylla en viktig funktion för livsmedelstrygghet, kostfrågor och ett hållbart jordbruk.

62. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att differentieringsprincipen i den nya utvecklingsagendan genomförs korrekt. Parlamentet uppmanar tillväxtländerna att ta sitt ansvar för att välfärden via ländernas budgetar fördelas bland medborgarna så att dessa kan ta sig ur fattigdomen.

V. En EU-ståndpunkt om utvecklingsramen för tiden efter 2015

Att finansiera millennieutvecklingsmålen för tiden efter 2015

63. Europaparlamentet påminner om det åtagande som har gjorts om att avsätta 0,7 % av bruttonationalinkomsten (BNI) för officiellt utvecklingsbistånd senast 2015. Parlamentet betonar att denna nivå måste bibehållas inom en framtida ram, och uppmanar alla medlemsstater att bekräfta denna nivå genom bindande lagstiftning och anta fleråriga budgettidsplaner för att nå detta mål.

64. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att EU:s budget förmår tillmötesgå de utmaningar den ställs inför, särskilt i kristider och när det gäller utvecklingsfinansiering. I detta sammanhang anser parlamentet att det bör inrättas egna medel, exempelvis en skatt på finansiella transaktioner som till viss del bör avsättas för rubrik IV i EU-budgeten, så att budgeten inte längre är enbart beroende av frågan om betalningsbemyndigandenivån.

65. Europaparlamentet påpekar att finansiering för att bekämpa klimatförändringar och klimatanpassningar måste vara helt fristående från befintliga åtaganden. Parlamentet uppmanar därför EU att föreslå att andra finansieringskällor än offentligt utvecklingsbistånd ställs till förfogande för klimatfinansiering. På så vis kan frågan om det offentliga utvecklingsbiståndets och klimatanpassningsfinansieringens roll för en hållbar fattigdomsutrotning klargöras inom ramen för diskussioner om tiden efter 2015.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja diskussioner med alla berörda parter om finansieringsmekanismer för att tillmötesgå behoven av utvecklingsfinansiering för tiden efter 2015.

67. Europaparlamentet påminner om att det vid FN:s forum för utvecklingssamarbete 2012 tydligt betonades att det behövs bättre samordning i stället för konkurrens mellan olika stödmekanismer och givare. Parlamentet uppmanar EU att främja en agenda för biståndseffektivitet eftersom EU och dess medlemsstater har ett gemensamt ansvar för att minska biståndets fragmentering.

Torsdagen den 13 juni 2013

Innovativa finansieringsmekanismer

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med andra givare på global nivå fortsätta arbetet med att vidareutveckla innovativa finansieringsmekanismer för utveckling eftersom dessa, tillsammans med nya partnerskap, kommer att spela en avgörande roll i ett nytt utvecklingslandskap och komplettera andra finansieringskällor och åtaganden om finansiering av hållbar utveckling. Parlamentet påminner också de EU-medlemsstater som har enats om att inrätta en skatt på finansiella transaktioner att anslå en del av dessa medel till hållbar utveckling och bekämpning av klimatförändringar.

69. Europaparlamentet påpekar att EU bör främja ett integrerat och kompletterande förhållningssätt till finansiering, bl. a. genom offentlig-privata partnerskap.

70. Europaparlamentet uppmanar EU att främja social, etisk och miljöanpassad offentlig upphandling på internationell nivå som ett verktyg för genomförandet av utvecklingsramen för tiden efter 2015.

71. Europaparlamentet uppmanar EU att noggrant utvärdera mekanismen för kombination av lån och bidrag – särskilt när det gäller utveckling och tillförd ekonomisk nytta, insyn och ansvarsskyldighet, lokal egenmakt och skuldrisk – innan man fortsätter att utveckla kombinationen av lån och bidrag för att främja finansiella utvecklingsresurser och mikrokrediter. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra riktlinjer och exakta kriterier som grundas på harmoniserade strategier för fattigdomsminskning och som har en tydlig inverkan på hållbar utveckling vid införandet av dessa nya verktyg.

Ökning av inhemska skatteintäkter genom effektiv beskattning och bekämpning av korruption

72. Europaparlamentet upprepar sin begäran om att kampen mot korruption, penningtvätt, skatteparadis, olagliga kapitalflöden och skadliga skattestrukturer ska göras till en prioriterad fråga på EU:s dagordning inom internationella finans- och utvecklingsinstitut så att utvecklingsländerna ges en möjlighet att öka sina inhemska intäkter.

73. Europaparlamentet betonar det brådskande behovet av ökad resursmobilisering på nationell nivå och uppmanar därför EU och det internationella samfundet att utöka sitt stöd till utvecklingsländerna när det gäller att utforma en effektiv finanspolitik och hållbar skattebas samt att stärka deras förvaltnings kapacitet, färdigheter och kvalifikationer, i syfte att motverka olagliga finansiella flöden, skatteflykt, skatteundandragande och bedrägerier samt förbättra skatteuppbörden.

74. Europaparlamentet påminner om att kvaliteten på den finansiella redovisningen är av avgörande betydelse för en effektiv bekämpning av skatteundandragande. Parlamentet understryker vikten av att det råder full insyn i företagens rapportering av vinster och betalade skatter, särskilt, men inte endast, i företag som ägnar sig åt naturresursutvinning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att främja införandet av ett krav i IASB:s (*International Accounting Standards Board*) internationella redovisningsstandard (IFRS) på att alla multinationella företag ska redovisa sina inkomster och den skatt de har betalat i varje enskilt land. Parlamentet påpekar att detta krav är i linje med behovet av att förbättra det sociala ansvaret inom multinationella företag.

Övervakningsmekanismer och indikatorer

75. Europaparlamentet betonar att man utan dröjsmål måste få till stånd en lämplig blandning av kvantitativa och kvalitativa mått på utveckling.

76. Europaparlamentet påpekar att det behövs en ny uppsättning indikatorer vid sidan av BNP för att uppnå välbstånd och utveckling och komma tillrätta med nya samhälleliga och miljömässiga utmaningar. Dessa bör inkludera sådana faktorer som indexet över mänsklig utveckling, fattigdomsrisk baserad på antal invånare, indexet för fattigdomsklyftan och Gini-koefficienten.

77. Europaparlamentet påpekar att det behövs tydliga och mätbara indikatorer, bl.a. resultatindikatorer, för att övervaka och rapportera om uppnådda framsteg bl.a. när det gäller fattigdomsutrotning och ekonomisk och social utveckling, och dessa indikatorer bör inkludera jämställdhet mellan könen, sysselsättning, socialt skydd (t.ex. tillgång till hälsovård och pensioner, skydd mot arbetslöshet och skydd mot kvinnors, barns och äldres bristande försörjningsmöjligheter), funktionsnedsättning, migration och minoritetsställning.

78. Europaparlamentet uppmanar EU att utforma relevanta basscenarier, indikatorer och mål för att mäta effekten av den konsekventa utvecklingspolitiken.

Torsdagen den 13 juni 2013

Den privata sektorn

79. Europaparlamentet betonar behovet av att genomföra FN:s vägledande principer om företag och mänskliga rättigheter. Mot bakgrund av detta uppmanar parlamentet alla länder att skapa ett fungerande regelverk för företag liksom att främja full och produktiv sysselsättning och anständigt arbete, respekt för mänskliga rättigheter, inbegripet ILO-standarder, insyn samt sociala normer och miljönormer.

80. Europaparlamentet anser att det främsta målet med stödet till den privata sektorn i utvecklingsländer bör vara att lyfta människor ur fattigdomen och bidra till att stärka denna sektor i utvecklingsländerna, eftersom det annars kommer att ske en ojämn utveckling och tillväxt.

81. Europaparlamentet uppmanar EU-baserade företag med produktionsanläggningar i utvecklingsländer att uppfylla sina förpliktelser att respektera de mänskliga rättigheterna och friheterna, sociala och miljömässiga normer, jämställdhet mellan könen, grundläggande arbetsnormer och internationella avtal samt att betala skatter under insynsvänliga former.

82. Europaparlamentet betonar vikten av att skydda privat egendom för att förbättra investeringsklimatet och rättssäkerheten.

83. Europaparlamentet betonar att den privata sektorn visserligen spelar en viktig roll för ekonomin, men att det är staten som i huvudsak är ansvarig för att se till att medborgarna får tillgång till grundläggande tjänster av god kvalitet för att på så vis bidra till fattigdomsbekämpningen.

84. Europaparlamentet betonar att aktörer i den offentliga och den privata sektorn måste hitta nya sätt att kombinera sina intressen, kapaciteter och insatser i syfte att bidra till fullgörandet av agendan för tiden efter 2015.

85. Europaparlamentet understryker att ekonomisk tillväxt och utveckling bör vara hållbar och integrerande samt bidra till starkt produktionskapacitet, till skapandet av anständiga arbetstillfällen och till social integration för alla så att utvecklingsländerna kan omvandla sina ekonomier. Parlamentet förespråkar att det i utvecklingsländerna ska inrättas ett nationellt fastställt socialt grundskydd och att alla former av barnarbete ska avskaffas.

86. Europaparlamentet påpekar att rättvis handel är ett handelssamarbete baserat på dialog, öppenhet och respekt som verkar för en rättvisare världshandel⁽¹⁾. Parlamentet anser att rättvis handel är ett exempel på ett framgångsrikt partnerskap som omfattar många aktörer i världen och på olika nivåer i försörjningskedjan och som säkrar marknadstillträde för missgynnade producenter, garanterar hållbara försörjningsmöjligheter, respekterar arbetsnormerna, stegvis avskaffar barnarbete och främjar miljövänligt jordbruk och hållbara produktionsmetoder.

Konsekvent politik för utveckling och samordning mellan givare

87. Europaparlamentet uppmanar EU att se till att en konsekvent politik för utveckling är fast förankrad inom utvecklingsramen för tiden efter 2015 och att samtidigt fortsätta att särskilt uppmärksamma följande prioriterade områden: handel och ekonomi, hälsa och utbildning, klimatförändring, naturresurser, jordbruk, fiske, hälsovård, kost och livsmedelstrygghet, migration, energi, freds- och säkerhetspolitik samt mänskliga rättigheter.

88. Europaparlamentet påpekar att handel kan vara en central drivkraft för fattigdomsminskning som leder till ökad rättvisa och insyn och främjar en hållbar mänsklig utveckling och ekonomisk tillväxt. I detta sammanhang uppmanar parlamentet EU att se till att det råder konsekvens mellan EU:s handelspolitik och dess utvecklingsmål.

89. Europaparlamentet anser att millennieutvecklingsmålen visserligen har varit en framgång när det gäller att bättra belysa utvecklingsbiståndet, men påpekar att inriktningen på enbart bistånd är för snäv. Parlamentet anser att det krävs ett nytt synsätt som omfattar global styrning, med en stark inriktning på en konsekvent politik för utveckling och tillhandahållande av globala kollektiva nyttigheter.

⁽¹⁾ Enligt WTO:s (World Fair Trade Organization) stadga om principer för rättvis handel.

Torsdagen den 13 juni 2013

90. Europaparlamentet anser att det inom ramen för utvecklingsagendan för tiden efter 2015 är nödvändigt att kartlägga grundläggande globala kollektiva nyttigheter, fastställa hur sådana nyttigheter finansieras och ange vilka globala institutioner som kan hållas ansvariga för tillhandahållandet av dem.

91. Europaparlamentet anser att begreppet konsekvent politik för utveckling bör breddas och gå längre än perspektivet att "inte vålla skada", både inom och utanför Europa, och i stället inriktas på en mer integrerad strategi, där internationell handel, miljö och internationella finansiella strukturer betraktas som globala offentliga politikområden som bidrar till att stärka de globala utvecklingsmålen. I detta sammanhang stöder parlamentet idén om att inrätta ett globalt ekonomiskt råd inom ramen för FN-systemet.

92. Europaparlamentet påpekar att endast om den konsekventa politiken för utveckling genomförs som en gemensam insats och med aktivt deltagande av utvecklade länder och utvecklingsländer, framväxande ekonomier och internationella organisationer kan den leda till verkliga och effektiva resultat.

93. Europaparlamentet betonar att den framtida utvecklingsramen bör innehålla en hänvisning till bistånd och till begreppet "utvecklings effektivitet". Parlamentet anser i synnerhet att omvandlingen av "biståndseffektivitet" till en agenda för "utvecklings effektivitet" kräver en kombination av utvecklingsbistånd, stöd till tillhandahållande av globala kollektiva nyttigheter och anpassning av befintliga globala ledningsstrukturer för att öka deras förmåga att möta globala utmaningar.

94. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck EU att vara drivande i utvecklingsprocessen och att säkerställa att olika insatser kompletterar varandra och fördelas på ett öppet sätt mellan alla parter, bland annat genom ökad användning av gemensam programplanering.

Vittomfattande riktlinjer för en utvecklingsram för tiden efter 2015

95. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ambitiösa och engagerande meddelande *Ett anständigt liv för alla* av den 27 februari 2013.

96. Europaparlamentet betonar att följande principer bör beaktas vid utformningen av en konsekvent EU-ståndpunkt inför förhandlingarna om en ny utvecklingsram:

- a. Strukturen på utvecklingsagendan för tiden efter 2015 bör spegla nya globala, regionala, nationella och lokala sakförhållanden.
- b. Den framtida agendan måste fastställas genom utvecklings- och medelinkomstländernas fullständiga deltagande och egenansvar.
- c. Den framtida agendan bör vara ambitiös, universell, övergripande, mångdimensionell och flexibel; den bör innehålla okomplicerade, koncisa, insatsorienterade och lättförståeliga mål som är anpassade till lokala, nationella och regionala förhållanden och som är skräddarsydda för varje land, med ett begränsat antal konkreta och mätbara mål.
- d. Det är ytterst viktigt att respektera principerna om ömsesidigt ansvar, ansvarsutkrävande, insyn, demokrati, mänskliga rättigheter, egenansvar, god styrning, rättsstatsprincipen, fred och säkerhet, rättvisa samt jämställdhet mellan könen och att se till att de integreras i den framtida agendan.
- e. Frågan om huruvida samtliga utvecklingsländer lyckas fullgöra sin skyldighet att skapa välbstånd för sina medborgare, lyfta de mest utsatta människorna ur fattigdom, bekämpa orättvisor och samtidigt upprätthålla människorättsprinciperna är avgörande för om framtida mål kommer att lyckas eller inte.
- f. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att påskynda insatserna för jämställdhet och flickors och kvinnors egenmakt på alla samhällsnivåer.
- g. Den nya ramen bör omfatta den hållbara utvecklingens ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensioner.
- h. Det är absolut nödvändigt att mobilisera alla till buds stående finansiella resurser och innovativa finansieringsmekanismer för utveckling, med särskild betoning på
 - i) bekämpning av korruption, skatteparadis, skatteundandragande och skatteflykt och olagliga kapitalflöden,
 - ii) framväxande ekonomiers ansvar inom ramen för utvecklingsagendan, även genom att främja syd-syd-samarbete och triangulärt samarbete,

Torsdagen den 13 juni 2013

- iii) förbättring av övervakningsmekanismerna,
 - iv) offentligt utvecklingsbistånd och
 - v) konsekvent politik för utveckling.
- i. Det är viktigt att se till att den nya ramen även omfattar aktörer på annan nivå än statlig myndighetsnivå så att det skapas ett positivt klimat för att stödja verkligt demokratiskt egenansvar samt det civila samhället.
- j. För att den framtida ramen ska bli framgångsrik krävs det konsekvens i politiken för utveckling, med hänsyn till fattigdomens skiftande natur och hur den inhemska politiken påverkar globala frågor.
- k. Det krävs tydliga mekanismer för ansvarsutkrävande för att se till att länderna uppfyller sina åtaganden och effektivt hanterar de fattigdoms- och hållbarhetsutmaningar som utvecklingsramen för tiden efter 2015 kommer att behandla.

o

o o

97. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Förenta nationernas generalsekreterare.

P7_TA(2013)0284

Rättsstatsprincipen i Ryssland

Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2013 om rättsstatsprincipen i Ryssland (2013/2667(RSP))

(2016/C 065/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Ryssland, särskilt resolutionerna av den 17 februari 2011 om rättsstatsprincipen i Ryssland ⁽¹⁾, den 13 september 2012 om politiskt utnyttjande av rättsväsendet i Ryssland ⁽²⁾ och den 13 december 2012 med Europaparlamentets rekommendationer till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om förhandlingarna för ett nytt avtal mellan EU och Ryssland ⁽³⁾,
- med beaktande av det befintliga partnerskaps- och samarbetsavtalet som upprättar ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan, och av de pågående förhandlingarna om ett nytt avtal mellan EU och Ryssland,
- med beaktande av partnerskapet för modernisering, som inleddes 2010 i Rostov-na-Donu 2010, och de ryska ledarnas åtagande om att låta rättsstatsprincipen utgöra grunden för moderniseringen av Ryssland,
- med beaktande av Rysslands författning, särskilt artikel 118, enligt vilken rättskipning i Ryssland endast får utövas av domstolar, och artikel 120, enligt vilken domare är oberoende och endast lyder under den ryska författningen och den federala lagstiftningen,
- med beaktande av EU:s årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen,
- med beaktande av resultatet av toppmötet mellan EU och Ryssland av den 3–4 juni 2013 och det människorättsliga samrådet den 19 maj 2013,

⁽¹⁾ EUT C 188 E, 28.6.2012, s. 37.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0352.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0505.